

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/10/2015
Identifikačné číslo spisu:	3714010016
Dátum vydania rozhodnutia:	28.04.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:3714010016.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Richarda Bureša na neverejnom zasadnutí v Bratislave 28. apríla 2015 v trestnej veci obvineného J. K. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukázaním na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. o dovolaní obvineného podaného prostredníctvom obhajcu JUDr. Jozefa Uja proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 12. augusta 2014, sp. zn. 23 To 91/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného J. K. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica z 15. apríla 2014, sp. zn. 2 T 11/2014 bol obvinený J. K. uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 16. augusta 2012 v čase okolo 22.40 hod. v byte na Ulici J., po predchádzajúcej slovnej hádke, fyzicky napadol manželku Bc. J. K. tak, že potom ako poškodená Bc. K. prešla z kuchyne do spálne, obžalovaný K. išiel za ňou, kde ju najskôr otvorenou dlaňou udel do ľavej časti tváre a následne, rukou zovretou v päšť, do oblasti nosa, čím takýmto konaním spôsobil poškodenej Bc. J. K., bytom I., pomliaždenie ľavej strany tváre, zlomeninu kostí nosa a nosovej priehradky s miernym posunom úlomkov a krvácaním z nosových priechodov navonok s dobou práceneschopnosti v trvaní osem dní, pričom zranenia poškodenú Bc. J. K. obmedzovali v obvyklom spôsobe života v trvaní osem dní, a to bolestivosťou postihnutej oblasti hlavy, tváre a sťaženým dýchaním nosom ako aj tvorbou krvného výronu v nosovej dutine s nutnosťou odborného lekárskeho riešenia evakuáciou.

Za to mu bol podľa § 156 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obvinenému uložená povinnosť nahradiť škodu poškodenej K. vo

výške 243,48 Eur.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená Bc. J. K., nar. XY, bytom I., zastúpená splnomocnencom Mgr. O. M., advokátom so sídlom v B., s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Na podklade odvolania poškodenej Bc. J. K. voči výroku o náhrade škody citovaným rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 12. augusta 2014, sp. zn. 23 To 91/2014 podľa § 321 ods. 1 písm. f/, ods. 2 Tr. por. bol zrušený v napadnutom rozsudku výrok, ktorým bola podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodená Bc. J. K. odkázaná s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. krajský súd obvinenému podľa § 287 ods. 1, ods. 2 Tr. por. uložil povinnosť nahradiť poškodenej Bc. J. K., nar. XY, bytom I. škodu vo výške 1.357,14 (jedentisícristopäťdesiatšedem eur a štrnásť centov).

Ostatné výroky rozsudku súdu prvého stupňa zostali nedotknuté.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal obvinený prostredníctvom obhajcu dovolanie z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. i/ Tr. por., keďže zásadným spôsobom bolo porušené právo na jeho obhajobu, a súd nepoužil správne ustanovenia Občianskeho zákonníka a predpisov o sociálnom poistení pri určovaní výšky škody. Naplnenie týchto dovolacích dôvodov videl v tom, že zásadným spôsobom bolo porušené jeho právo na obhajobu a súd nepoužil správne ustanovenia Občianskeho zákonníka a predpisov o sociálnom poistení pri určovaní výšky škody.

V dovolaní namietal, že tým, že odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade škody, ho pozbavil práva na obhajobu, ktorého zložkou je aj právo navrhopovať a vykonávať dôkazy v časti týkajúcej sa ustálenia výšky náhrady škody, ako aj práva podať odvolanie proti takémuto výroku. Pokiaľ Okresný súd Považská Bystrica poškodenú s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie z dôvodu, že predloženými dôkazmi nepreukázala nepochybne výšku náhrady škody, ktorej priznania sa domáhala, Krajský súd v Trenčíne postupoval nezákonne, keď bez jednoznačných dôkazov v súdnom spise, z ktorých možno nepochybne vyvodiť po vyriešení právnych a skutkových otázok skutkový záver pre priznanie výšky škody 1.357,14 €, zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že zrušil výrok o odkázaní poškodenej na konanie vo veciach občiansko právnych za účelom ustálenia presnej výšky škody dokazovaním a nahradil ho svojim výrokom o náhrade škody. Podľa odvolateľa mal odvolací súd zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade škody a v tejto časti vrátiť konanie prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie. Týmto postupom mal obvineného odvolací súd pozbaviť práva na obhajobu v časti výšky škody, súčasťou práva na obhajobu je aj právo navrhopovať a vykonávať dôkazy na ustálenie presnej výšky a tiež aj právo podať odvolanie proti takémuto výroku, čím je daný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je podľa obvineného daný tým, že Krajský súd v Trenčíne pri určovaní výšky náhrady škody opomenul aplikovať ustanovenie § 446 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého náhrada za stratu na zárobku počas práceneschopnosti poškodeného sa posúdi a suma tejto náhrady sa určí rovnako ako úrazový príplatok podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení a rovnako pri určovaní výšky škody opomenul aplikovať predpisy o sociálnom poistení.

Vzhľadom na uvedené obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 386 ods. 1, ods. 2 Tr. por. rozsudkom vyslovil porušenie zákona a zrušil napadnuté rozhodnutie, a v zmysle § 388 Tr. por. prikázal odvolaciemu súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil dovolanie obvineného na vyjadrenie Okresnej prokuratúry Považská Bystrica a poškodenej Bc. J. K.. Po tomto postupe predložil dovolanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

K dovolaniu sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Považská Bystrica, že právo obvineného na obhajobu J. K. porušené nebolo, nakoľko na verejnom zasadnutí o odvolaní poškodenej sa osobne zúčastnil aj obhajca obvineného JUDr. Jozef Uj, ktorý na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie poškodenej Bc. K. ako nedôvodné zamietnuť. Na predmetnom verejnom zasadnutí sa mohol obhajca obžalovaného vyjadriť ku všetkým skutočnostiam týkajúcich sa náhrady škody. Postup krajského súdu na verejnom zasadnutí pri doplnení dokazovania prečítaním listinných dôkazov považuje za zákonný, a žiadnym spôsobom nebolo porušené právo obvineného na jeho obhajobu.

Čo sa týka uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Tento sa vzťahuje aj na nesprávne použitie iných právnych predpisov než Trestného zákona, napr. Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka a podobne, pokiaľ tieto majú vzťah ku právnej kvalifikácii skutku. Toto sa však podľa prokurátorky na daný prípad nevzťahuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že dovolanie proti napadnutému rozsudku krajského súdu je prípustné (§ 368 ods. 1 a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Postupom podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd konštatuje, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd považuje za potrebné na úvod uviesť, že dovolanie predstavuje mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorý je určený k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení, čo vyplýva z dovolacích dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Tr. por., resp. aj z ustanovenia § 374 ods. 3 Tr. por. Tento mimoriadny opravný prostriedok neslúži k náprave a revidovaniu skutkových zistení, ktoré ustálili v pôvodnom konaní súdy prvého a druhého stupňa.

Výkonávanie dôkazov a ich hodnotenie sa v plnom rozsahu vykonáva v rámci konania pred súdom, a to príslušnými procesnými súdmi ako v prvom stupni, tak aj v konaní o riadnom opravnom prostriedku. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu zameranú na preskúmanie rozhodnutí súdu druhého stupňa. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok môže viesť len k skúmaniu, či boli splnené dôvody vyjadrené v ustanovení § 371 Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Zásadným porušením práva na obhajobu sa rozumie najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe (§ 37 Tr. por.). V prípade, ak obvinený po určitú časť trestného konania nemal obhajcu napriek tomu, že ho mal mať, potom je splnená táto podmienka dovolania spravidla vtedy, ak orgány činné v trestnom konaní alebo súd v tomto čase skutočne vykonávali úkony trestného konania, ktoré smerovali k vydaniu meritorneho rozhodnutia, ktoré bolo napadnuté dovolaním.

V posudzovanom prípade Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací zrušil výrok o náhrade škody z rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, ktorým bola poškodená Bc. J. K. odkázaná so svojim nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Vo veci rozhodol sám a obžalovanému J. K. uložil povinnosť v plnom rozsahu uplatnený nárok poškodenej uhradiť.

Postupoval v zmysle § 321 ods. 1 písm. f/ Tr. por., nakoľko mal za to, že o uplatnenom nároku na náhradu škody bolo v prvom stupni rozhodnuté v rozpore so zákonom. Táto možnosť odvolacieho súdu pripadá do úvahy aj v prípade, že prvostupňový súd pochybil, lebo rozhodol o odkázaní poškodeného s nárokom na náhradu škody, ktorú si tento včas a riadne uplatnil a to v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami o adhéznom konaní.

Krajský súd v súlade so zákonom preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliada odvolací súd len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 Tr. por.

Podľa § 321 ods. 2 Tr. por. ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 Tr. por, odvolací súd zruší len napadnutý výrok rozsudku. (Ani na tomto mieste nemožno krajskému súdu vytýkať akúkoľvek nezákonnosť).

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 15. apríla 2014 vyplýva, že tam prítomný splnomocnenec poškodenej Mgr. O. M. po poučení zo strany súdu podal odvolanie čo do výroku o náhrade škody. Nemusel teda písomné odôvodnenie odvolania doručiť súdu v inak zákonnej 15 dňovej lehote od vyhlásenia rozsudku, tak ako to namietal obhajca obvineného, keď podľa neho malo byť toto odvolanie podané oneskorene.

Na verejnom zasadnutí Krajského súdu v Trenčíne 12. augusta 2014, kde sa konalo výlučne o odvolaní poškodenej Bc. J. K., mal možnosť ako obvinený, tak aj jeho obhajca vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam týkajúcich sa náhrady škody. Obmedzili sa na skonštatovanie, že v dokladoch o náhrade škody sú rozpory, ktoré bližšie nekonkretizovali.

Zo zápisnice z verejného zasadnutia nevyplýva, že by niektorá z týchto osôb namietala akým spôsobom dospeli ku konečnej sume náhrady škody už orgány prípravného konania, ale ani vo vyjadrení k odvolaniu poškodenej z 25. júla 2014.

Krajský súd na verejnom zasadnutí podrobne oboznámil všetky v spise obsiahnuté listinné dôkazy preukazujúce dôvodnosť a výšku požadovanej náhrady škody a sám rozhodol napadnutým rozsudkom.

Toto sú dôvody, pre ktoré dovolací súd neakceptoval uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr.por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečnými skutkovými zisteniami, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa. V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu súd skúma, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne podradený (subsumovaný) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Tento dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Je potrebné súhlasiť s námietkou obvineného že pri určovaní výšky náhrady škody nebolo zrejme aplikované ustanovenie § 446 Občianskeho zákonníka.

Pod nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie aj nesprávne použitie aj iných hmotnoprávnych predpisov, napr. Občianskeho zákonníka, pokiaľ tieto majú vzťah ku právnej kvalifikácii skutku. Takýto vzťah najvyšší súd nezistil.

Zásadne treba uviesť, že okrem naplnenia tohto dôvodu dovolania sa na jeho použitie vyžaduje, aby zistené porušenie zákona zásadne ovplyvnilo postavenie obvineného (§ 371 ods. 5 Tr. por.). Ani túto skutočnosť odvolací súd nezistil.

Za týchto okolností nebolo možné akceptovať ani uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/

Tr. por.

Najvyšší súd na tomto základe, bez meritórneho preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí konštatoval, že je zrejmé nenaplnenie dôvodov dovolania uplatnených obvineným a preto tento mimoriadny opravný prostriedok podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.